

HADIA CSE Khutba Notes (14.07.2017) മക്കൾ സ്വാലിഹിങ്ങളാകാൻ (രണ്ട്)

കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പ് പാലിക്കേണ്ട ചില മര്യാദകളാണ് നേരത്തെ പറഞ്ഞത്. ഇനി സന്താന സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാവുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവ. ഇവയും നിരവധിയാണ്. ഗർഭകാലത്ത് മാതാവ് ആരോഗ്യകരമായ മാനസിക നില പിൻപറ്റുന്നത് ഉദാഹരണം. ഇത് ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന്റെ വളർച്ചയിൽ പ്രേരണ ചെലുത്തുന്നതാണ് (കുടുംബജീവിതം- ഡോ. പി.എം മാത്യു വെല്ലൂർ). എന്നാൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട നാലെണ്ണം മാത്രം പരാമർശിക്കുകയാണ്.

ഒന്ന്, ജനിച്ച ഉടനെ വലതു ചെവിയിൽ വാക്യം ഇടതു ചെവിയിൽ ഇഖാമത്തും കൊടുക്കുക. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ കുട്ടികളിൽ പൈശാചിക സ്വാധീനവും സാന്നിധ്യവും ദുർബലമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രവാചകൻ(സ) പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (അബൂയഅ്ല). ഇത് എത്രയും ആദ്യം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കണം. ഒരു കുഞ്ഞ് ജനിച്ചതിനു ശേഷം ആദ്യശബ്ദം കാതിൽ പതിക്കുന്നതോടെയാണ് അവന്റെ ശ്രവണസിദ്ധി തുറക്കപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ അത് കലിമത്തുത്തഹ്വീദ് കൊണ്ടാവാൻ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " افْتَحُوا عَلَى صِبْيَانِكُمْ أَوَّلَ كَلِمَةٍ يَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَقِّنُوهُمْ عِنْدَ الْمَوْتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِنَّهُ مَنْ كَانَ أَوَّلَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَآخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ عَاشَ أَلْفَ سَنَةٍ مَا سُئِلَ عَنْ ذَنْبٍ وَاحِدٍ " مَثْنٌ غَرِيبٌ (شعب الایمان)

വാക്കിനും ഇഖാമത്തിനുമൊപ്പം വേറെയും പല ദിക്റുകൾ ചൊല്ലാനുണ്ട്.

وَأَنْ يُؤْذَنَ وَيَقْرَأَ سُورَةَ الْإِحْلَاصِ وَآيَةَ { وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَذَرِيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ } بِتَأْنِيثِ الضَّمِيرِ وَلَوْ فِي الذِّكْرِ فِي أُذُنِهِ الْيَمْنَى وَيَقَامُ فِي الْيَسْرَى عَقِبَ الْوَضْعِ. أَيُ وَسَنَ أَنْ يَقْرَأَ سُورَةَ الْإِحْلَاصِ لِمَا فِي مَسْنَدِ أَبِي رَزِينٍ أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ فِي أُذُنِ مَوْلُودِ سُورَةَ الْإِحْلَاصِ وَالْمَرَادُ أُذُنَهُ الْيَمْنَى وَنَقَلَ عَنِ الشَّيْخِ الدِّيْرِبِيِّ أَنَّهُ يَسْنُ أَنْ يَقْرَأَ فِي أُذُنِ الْمَوْلُودِ الْيَمْنَى { إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ } لِأَنَّ مِنْ فِعْلٍ بِهِ ذَلِكَ لَمْ يَقْدِرِ اللَّهُ عَلَيْهِ زِنَا طَوِيلَ عَمْرِهِ (فتح المعين مع الاعانة)

രണ്ട്, കാരക കൊണ്ടോ അതില്ലെങ്കിൽ അഗ്നി സ്പർശിക്കാത്ത മറ്റു വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടോ കുട്ടിക്ക് മധുരം നൽകുക. തഹ്നീക് എന്നാണ് ഇതിന് പറയുക. മുനിലെ ഭൗതിക ജീവിതം സന്തോഷത്തിലും മധുരം പോലെ സുഖത്തിലുമാവട്ടെ എന്ന ശുഭലക്ഷണം ആശംസിക്കലാണ് തഹ്നീക് കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. തിരുനബി(സ) എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നല്ല ലക്ഷണം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു (കാന യുഅ്ജിബുഹു അൽ ഫഅ്ലുൽ ഹസൻ-ഇബ്നുമാജ). ഈ അർത്ഥത്തിൽ മധുരം നൽകുന്നതിന് സന്താന പരിചരണത്തിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇത് ചെയ്യുന്നത് സ്വാലിഹിങ്ങളിൽ പെട്ട വല്ലവരുമാവണം.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ ذَهَبْتُ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْأَنْصَارِيِّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حِينَ وُلِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي عَبَاءَةٍ يَهْنَأُ بَعِيرًا لَهُ فَقَالَ « هَلْ مَعَكَ تَمْرٌ ». فَقُلْتُ نَعَمْ. فَنَاولَهُ تَمْرَاتٍ فَأَلْقَاهُنَّ فِي فِيهِ فَلَاكُهُنَّ

HADIA CSE Khutba Notes (14.07.2017)
മക്കൾ സ്വാലിഹിങ്ങളാകാൻ (രണ്ട്)

ثُمَّ فَغَرَ فَأَ الصَّبِيِّ فَمَجَّهَ فِي فِيهِ فَجَعَلَ الصَّبِيُّ يَتَلَمَّظُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « حُبُّ الْأَنْصَارِ التَّمَرُّ ».
وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ (مسلم) فَمَا كَانَ فِي الْأَنْصَارِ شَابًّا أَفْضَلَ مِنْهُ (احمد)

മുൻ, കുട്ടികൾക്ക് നല്ല പേര് കൊടുക്കുക. ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ, ഏറ്റവും കേൾക്കുന്നത് തന്റെ പേരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിനോട് ഒരു പ്രത്യേക താൽപര്യം ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. സാഹിത്യകാരനായ ജാഹിദ് രസകരമായ ഒരു അനുഭവം തന്റെ കിതാബുൽ ഹയ്വാനിൽ പറയുന്നു:

قال الجاحظ : " كان عندنا حارس يكني أبا خزيمة (تصغير خازم وهو الذي يسيطر علي الامور) فقلت يوماً وقد خطر على بالي : كيف اكتني هذا العليج الألكن بأبي خزيمة ؟ ثم رأيته فقلت له : خبرني عنك، أكان أبوك يسمى خزيمة ؟ قال: لا . قلت : فجدك أو عمك أو خالك ؟ قال : لا . قلت : فلك ابن يسمى خزيمه؟ قال: لا . قلت : فكان لك مولى يسمى خزيمه؟ قال: لا . قلت : فكان في قريتك رجل صالح أو فقيه يسمى خزيمه ؟ قال : لا . قلت : فلم اكتيت بأبي خزيمه وأنت عليج ألكن، وأنت فقير، وأنت حارس ؟ قال : هكذا اشتيت . قلت : فلأبي شئ اشتيت هذه الكنية من بين جميع الكنى ؟ قال : ما يدريني ؟ قلت : فتبيعهما الساعة بدينار وتكتني بأبي كنية شئت ؟ قال : لا والله ، ولا بالدنيا وما فيها ."

ഇത്ര വലിയ താൽപര്യം സ്വന്തം പേരിനോട് തോന്നുന്നതിനാൽ പേരിന്റെ ആശയവും ആളുടെ വ്യക്തിത്വവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടാവുന്നതാണ്.

قال ابن القيم رحمه الله تعالى: أكثر السفلة أسماؤهم تناسيهم، وأكثر الشرفاء والعلية أسماؤهم تناسيهم اه. و من اقوالهم: " لكل مسمى من اسمه نصيب " " من اسمك أعرف أبك " " الألقاب تنزل من السماء، فلا تكاد تجد الاسم الغليظ الشنيع إلا على مسمى يناسبه وعكسه بعكسه"
وقل أن أبصرت عينك ذا لقبٍ
إلا ومعناه لو فكَّرت في لقبه

ഇത് ശാസ്ത്രീയമായും ഇസ്ലാമികമായും ശരിയാണ്. മരയം 7 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം ഖുർതുബി(റ) ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (അൽ ജാമിഇ ലിഅഹ്കാമിൽ ഖുർആൻ). തിരുനബി(സ)യുടെ മുഹമ്മദ് എന്ന പേര് (മൻഖുസ് മൗലിദിലെ പരാമർശം ഓർക്കുക), ഫാതിമ (ഇന്നഹാ സുമ്മിയത് ഫാതിമ ലിഅന്നല്ലാഹ ഫരാമഹാ വ ഹജബഹാ അലന്നാർ) തുടങ്ങിയവ ഇതിന് തെളിവാണ്.

HADIA CSE Khutba Notes (14.07.2017)
മക്കൾ സ്വാലിഹിങ്ങളാകാൻ (രണ്ട്)

عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِلْفَحْحَةِ تُحَلَبُ مَنْ يَحَلُبُ هَذِهِ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا اسْمُكَ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ مُرَّةٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْلِسْ ثُمَّ قَالَ مَنْ يَحَلُبُ هَذِهِ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا اسْمُكَ فَقَالَ حَرْبٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْلِسْ ثُمَّ قَالَ مَنْ يَحَلُبُ هَذِهِ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا اسْمُكَ فَقَالَ يَعِيشُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْلُبْ (موطا مالك)

അതുകൊണ്ട്, നല്ല പേരുകൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് നൽകുക. ഉദാഹരണം: അബ്ദുല്ല, അബ്ദുരഹ്മാൻ. സ്വാലിഹികൾക്കിടയിൽ മൂന്നുറോളം അബ്ദുല്ലമാരുണ്ട്. ഹിജ്റക്കു ശേഷം ആദ്യം വിരുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ പേര് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈർ എന്നാണ്. മഹത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇവയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതാണ് അബ്ദുലേഖ് ചേർക്കപ്പെട്ട മറ്റു പേരുകൾ (ഇആനത്തു ത്യാലിബീൻ).

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ » (ابو داود) وذلك لاشتمالهما على وصف العبودية التي هي الحقيقة للإنسان. وقد خصهما الله في القرآن بإضافة العبودية إليهما دون سائر أسمائه الحسنی، وذلك في قوله تعالى: (وأنه لما قام عبد الله يدعوه) (الجن) وقوله سبحانه: (وعباد الرحمن) (الفرقان) وجمع بينهما في قوله تعالى: (قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا ما تدعوا فله الأسماء الحسنی (الإسراء). قال الشاعر:
سم الذي جئت به محمداً
أو طاهراً أو مصطفى أو أحمداً
نعم وإن شئت فعبد الله
لكي يعيش تحت لطف الله
والبنت سميتها بأم هاني
لا باسم فيروز ولا اسمهان

അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെയോ സ്വാലിഹിങ്ങളുടെയോ പേരുകളോ നല്ല അർത്ഥം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പേരുകളോ തിരഞ്ഞെടുക്കാം.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وُلِدَ لِي اللَّيْلَةَ غُلَامًا فَسَمَّيْتُهُ بِاسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ » (مسلم) وعن يوسف بن عبد الله بن سلام، قال " سماني النبي صلى الله عليه وسلم يوسف " رواه البخاري في "الأدب المفرد" والترمذي في "الشمائل"، وقال ابن حجر: " سنده صحيح ". فقد ثبت من حديث

HADIA CSE Khutba Notes (14.07.2017)
മക്കൾ സ്വാലിഹിഅളാകാൻ (രണ്ട്)

المغيرة بن شعبة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم : " أنهم كانوا يسمون بأسماء أنبيائهم والصالحين من قبلهم " فهذا الصحابي الزبير بن العوام رضي الله عنه سمى ولده - وهم تسعة - بأسماء بعض شهداء بدر رضي الله عنهم، وهم : عبدالله ، المنذر، عروة، حمزة، جعفر، مصعب، عبيدة، خالد، عمر. و في اعانة الطالبين عن ابن عباس رضي الله عنهما: أخرج الله أهل التوحيد من النار، وأول من يخرج من وافق اسمه اسم نبي. وفي العهود للشعراني: أخذ علينا العهد أن نزيد في تعظيم كل عبد يسمى بمثال اسماء الله عزوجل، أو بمثال اسماء رسول الله (ص)، أو بمثال اسماء الانبياء عليهم الصلاة والسلام أو بمثال اسماء أكابر الاولياء رضي الله عنهم زيادة على تعظيم غيره ممن لم يسم بما ذكر. عَنْ بَكْرِ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا تَوَجَّهَ لِحَاجَةٍ يَعْجِبُهُ ، أَحَبَّ أَنْ يَسْمَعَ يَا رَاشِدُ يَا نَجِيحُ ، وَكَلَّ كَلِمَةً حَسَنَةً.

വൃത്തികെട്ട അർഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ ദുസ്സൂചന നൽകുന്നതോ ആയവ ഒഴിവാക്കണം. ഹ സനിനും ഹുസൈനി(റ)നും പിതാവ് അലി(റ) ഹർബ്(യുദ്ധം) എന്ന് പേര് വിളിക്കാനായിരുന്നു ഉദ്ധേശിച്ചിരുന്നത്. നബി(സ)യാണ് ഇത് മാറ്റിയത്.

عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ ، قَالَ : وَوُلِدَ لِأَخِي أُمِّ سَلَمَةَ غُلَامٌ فَسَمَّوْهُ الْوَلِيدَ فَدَخَلُوا بِهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : أَسَمَيْتُمُوهُ؟ قَالُوا : نَعَمْ ، سَمَّوْهُ الْوَلِيدَ ، قَالَ : مَهْ مَهْ ، اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ ، سَمَيْتُمُوهُ بِاسْمِ فَرَاعَتِكُمْ ، لِيَكُونَ فِي أُمَّتِي رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْوَلِيدُ لَهُوَ أَشَدُّ لِأُمَّتِي مِنْ فِرْعَوْنَ لِقَوْمِهِ (مسند الحارث) عَنْ أَبِي وَهْبِ الْجُشَمِيِّ ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : تَسَمُّوا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ ، وَأَصْدَقُهَا حَارِثٌ وَهَمَامٌ ، وَأَقْبَحُهَا حَرْبٌ وَمُرَّةٌ (الادب المفرد)

ഇന്ന് ചിലർ മക്കൾക്ക് നല്ല പേര് നൽകുകയും പിന്നീട് തെറ്റായ സന്ദേശം നൽകുന്ന പേരുകൾ (വിളിപ്പേര്, ഓമനപ്പേര്) വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. മോശ മായ വിളിപ്പേരുകൾ വന്നുചേരാതിരിക്കാനായിരുന്നു മുൻഗാമികൾ ചെറുപ്പത്തിലേ കൂട്ടികൾക്ക് കുൻയത്ത് നൽകിയിരുന്നത്. വിളിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും നല്ല പേരുകളാണ് ഉച്ചരിക്കേണ്ടത്. പരിഹാസപ്പേരുകൾ ഒരിക്കലും വിളിക്കരുത് (ഹുജ്റാത്ത് 11).

قدم رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم المدينة وليس فينا رجل إلا وله اسمان أو ثلاثة فكان إذا دعا أحدا منهم باسم من تلك الأسماء قالوا : يا رسول الله إنه يكرهه فنزلت ولا تنابزو بالألقاب (روح المعاني) قال النووي : اتفق العلماء على تحريم تلقيب الإنسان بما يكره سواء كان صفة له أو لأبيه أو لأمه أو غيرهما (نفس المرجع) وقال لي سيدي محمد بن عنان: أحب للناس أن يسموا أولادهم: أحمد دون محمد فقلت له: ولم

HADIA CSE Khutba Notes (14.07.2017)
മക്കൾ സ്വാലിഹിങ്ങളാകാൻ (രണ്ട്)

ذلك ؟ قال: للحن العامة في اسم محمد، فإن أهل الأرياف يقولونها بكسر الميم والحاء. وأهل الحاضرة يقولونها بفتح الميم الأولى (اعانة الطالبين)

നാല്, കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി അറബ് (അഖ്ബാർ) നടത്തുക. മക്കൾ ഉപകാരപ്പെടുന്നതിൽ ഇതിന് സ്വാധീനമുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു (തുടരും).

عَنْ سَمُرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ غُلَامٍ رَهِينٌ بِعَقِيْقَتِهِ تُذْبِحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ وَيُسَمَّى (احمد) أَي أَنَّ الْعَقِيْقَةَ لَأَزْمَةٌ لَهُ لَا بُدَّ مِنْهَا فَشَبَّ فِي لُزُومِهَا لَهُ وَعَدِمَ إِنْفِكَاكَه مِنْهَا بِالرَّهْنِ فِي يَدِ الْمُرْتَهِنِ قَالَ الْخَطَّابِيُّ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَأَجُودَ مَا قِيلَ فِيهِ مَا ذَهَبَ إِلَيْهِ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ قَالَ هَذَا فِي الشَّفَاعَةِ يُرِيدُ أَنَّهُ إِذَا لَمْ يَعْقَّ عَنْهُ فَمَاتَ طِفْلاً لَمْ يَشْفَعْ فِي وَالِدَيْهِ (حاشية السيوطي للنسائي)

ബുതുബ നോട്ട്സ്

HADIA Centre for Social Excellence (CSE)

Panakkad, Pattarkadavu P.O
 Malappuram DT, Kerala -676519

csehadia@gmail.com | www.hadia.in

For any clarification: 9496445823

Visit: www.hadia.in, www.islamonweb.net

Follow our updates & like us: <https://www.facebook.com/HADIACSE/>

